

Register.

I:c 2 "En visa ska ni få höra..."

" 4. "Det var en söndagsmorgon..."

" 7. Bondetågsvisa från 1914.

" 11. "En visa jag vill sjunga..."

" 12. "Man hör överallt samma visa..."

2251

2.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En visa ska ni få höra...

En visa ska ni få höra,
ifall ni aktar att höra därpå,
excercerat har jag vid Tvedöre,
där jag lärt att slå ryssar för två.

Si, godafton mina vänner härinne,
jag presenterar mig som skräddaregesäll.
Vill ni bjuda mig uppå en pinne,
ty jag lever för in'et i kväll.

Jag är född uti Småland, ska ni veta,
i ett torp och min far hette Sven,
hans hustru, min mor, hette Greta,
jag tycker, jag ser henne än.

Så kom jag till Trosa i lära,
hos en skräddar, så skevbent och arg,
han slog mig så ofta på näs'an,
att den skifta i regnbågens färg.

Jag sytt rockar till kejsarn i Ryssland,
dito västar till påven i Rom,
och byxor till furstar i Tyskland,
där skrädderiet så sällan slår bom.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Så har jag i Amerika varit hos herr Roosvelt,
som blev president.
Hade jag ej dörifrån farit,
tror jag säkert detsamma mig hänt.

Nu haver jag sjungit min visa,
ni tycker kanhända att den var grann,
kunde den något hjärta beröra,
så giv ni mig en tår uppå tand, uppå tand.

Det var en söndagsmorgon...

Det var en söndagsmorgon,
när klockan hon slog tre.
./..Då knuffade mor mig i ryggen
och sade: "Upp med dig!".
trall...

"För du ska gå te markas
./ och köpa oss en ko,
./..men sypp dej inte fuller
och svina som en so."
trall...

Så sad ja opp av sängen
å torra mej om mong
./..å to de hundra kronor
å stoppa i min pong.
trall...

Med pongen i min lomma
å så en stor smörmad
./..ja för åsta te markas
där nere vid Lövestad.
trall...

Ja har aldrig vatt te markas
å aldrig sett nåt grannt
./..ja gick som bara attan
å stungom riktigt sprang.
trall...

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Å när ja kom te markas
va där ett jökla liv,
./för somna sto å sore /svuro/
å somna trallade./.
trall...

Å där va karameller
så ryselia grannt,
./på somna va där ritat
en kvinga å en man./.
trall...

Konfekter va där ässe
med tryckta versar på
./de var om kärlekslycka,
de kunde jag förstå./.
trall...

Köpmänner va där ässe
med ingen ännu på
./å alla ville sälja
för te å pengar få./.
trall...

När jag ble trött å gaba
å ja ble trött å glo
./så gick ja ner bland krogen
å titta på en ko./.
trall...

Ja, Dod de hundra kronor
för den grannaste ja sau,
./..å han som rådde om na,
han sade: "Det får gau!"/.
trall...

Då blev ja ryslet lessen,
å ja ble åsse arg,
./..för ja fick gau frau marknadet
så sülten som en varg./.
trall...

Å när ja så kom hemåd
så trötter å så svett
./..till livs ja fick av kvingan
en jäkla hob ovett./.
trall...

Så dro ja klämma au me,
å te å lägga mej,
./..för att bli kvitt för kvingan
å ligga liq ifre./.
trall...

När ja dro häsan au me
så tyckte ja den va tong
./..å när ja titta efter
så var ju där min pong./.
trall...

Så gick jag in te kvingan
å tona nu för mong,
./..och sade: "Töst du karing,
för här har du din pong."/.
trall...

Bondetågsvisa.

Ja, bonden Nyberg han såg en syn,
en härlig syn från höga skyn,
han såg, att Sverige var sänkt i dyn,
och att försvaret var dåligt.

Ja, även han uti synen såg
ett hej sjudundrande bondetåg,
som rusa fram likt en stormsjövåg
och styrde kosan till kungen.

Nyberg ringde till Sven Hedin
på sin maskin till Sven Hedin,
som hörde på och hov upp ett grin,
så att det skaka i käftan.

Ja, Sven tog pennen och genast skrev,
till Sveriges bönder ett ståtligt brev,
han skrev och skrev och i skallen rev
för att få uppropet stiltigt.

Han skrev: "Du högädla bondestam,
stig nu fram, stig genast fram
för att utplåna vår stora skam,
vi ha ej här eller flotta.

Du ädla bonde, vår mast och mærg,
du store jätte, som trotsar berg,
stig fram och visa att du är arg,
och fast besluten att handla."

De orden huvud på spiken slog,
på hvi't slog, så spiken drog,
och bonden kasta båd' harv och plog,
för nu är fara å färde.

Han sa till gumman: "För sjölve Hin,
kom genast fram med mitt reseskrin,
jag har fått brev ifrån Sven Hedin,
att jag ska komma på fläcken."

Och bönder tågade till station
i procession, en hel skvadron,
ja, där var bönder och fattighjon,
ty halva resan var gratis.

Det var en syn för vår Gud att se
en massa bönder och torpare;
och skräddare, skomakare
tillsammen trettiotusen.

Vad sedan hände det vet ni väl,
ni vet det väl varenda själ,
att bonden han blev sin egen trül,
det var ju målet med resan.

Men bonden han tänkte han:
"Nog var jag dum, men det kvittar Fa'n,
nu går jag ut för att se på sta'n,
nu går jag ut på galejan.

Och stegen gingo till Royal,
ty det var bal på Royal.
Den svenske bonden är inte skral,
när han är ute på viften.

"Jag har en plånbok av kalvaskinn,
som är så packad, så rund och stinn,
ro hit med cognac och öl och vin,
och ägg och fläskpannkaka."

Glädjeflickor i tjogatal,
i tjogatal, i hundratal,
de gick och posta vid Royal,
för att en bonde få hanka.

Ja, nu kom bonden i sakta takt,
han blev ett offer för kvinnans makt,
ty han blev tjusad av hennes prakt,
och börja genast och tjangsa.

Men snart kom tiden att fara hem,
att fara hem till bondens hem,
det börjar värka i varje lem,
och benen höll på attsvikte.

Stockholmsbonden han tänkte han:
"Nog är här livet i denna stan,
men ändå jag läntar till gösselstan,
att riktigt känna mig hemma.

2251

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

10.

Snart alla bönder på tåget satt,
med blick så matt och stukad hatt,
och hela Sverige hov upp ett skratt,
ett skratt som skar in i själen.

När tåget brusar neråt lien,
då hörs ur ljudet av Sven Hedin:
"Adjö, farväl med dig, bondkanin,
jag drog dig grundligt vid näsan!"

2251

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En visa jag vill sjunga...

En visa jag vill sjunga,
vill sjunga som är alldeles ny.
Den handlar om en flicka
och hennes paraply, paraply.

När solen uppå himmelen
bortskyndes av svartan sky,
gick den arma flickan
med uppspäänd paraply, paraply.

Vad hände då?
Jo, en virvelvind kom rusande,
ja, ner från himmelens sky
grep tag uti den flickans paraply, paraply.

Hon ville icke släppa sitt tag,
hon följde med,
till himmelens sky,
med sin paraply.

Nu går hennes fästman så kär,
och skådar upp i himlens sky
efter sin flicka
och hennes paraply, paraply.

Men hon har ej kommit igen,
hon har farit till himlens sky
till himlens sky
med sin paraply, paraply.

2251

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

12.

Man hör överallt samma visa...

Man hör överallt samma visa,
att landet är sämre än stan,
men den kan blott staden prisa,
som inte vid annat är van.

För mig är det ängsligt att blicka
på skorstenar, gavlar och hus,
ty jag är en torparefflicka,
som föddes i grönska och ljus.

När stadsborna gäspa i sängen
ha svårt att ur den ta ett hopp,
då driver jag korna till ängen
och skådar när solen går opp.

Se solen ur blodröda skyar,
hon sprider sitt himmelska ljus,
och ängarnas kraft sig förnyar,
vid vindens melodiska brus.

God morgon små blommorna nicka
ur skogen hörs välljud ibland,
ty jag är en torparefflicka,
som älskar mitt fädernesland.

Jag har inga stora bekymmer,
jag arbetar, sjunger och ler,
och aldrig mitt hopp från mig rymer,
nej, blott emot höjden jag ser.

2251

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

13.

Jag känner till punkt och pricka,
att friden är arbetets lön,
och fritt som en torpareflicka,
jag beder var afton min bön.
